

[J. C. A. Larsen.]

Trediedel, vi vil overlade Kommunerne, ikke er mere, end hvad der gaar til Administration. Jeg har noget Kendskab til kommunalt Styre, og jeg vil dog meget nødig tro, at det, naar en Sogneraadshovedmand eller, hvor der er et Kontor, en Sekretær udfylder en 20—30—50 Kort i Løbet af et Efteraar, skulde kunne komme til at koste et saadant Beløb, at det gik op imod 200 000—300 000 Kr. for hele Landet. Nej, det er at gaa lidt for vidt at tro det.

Saa kom det ærede Medlem ind paa min Udregning i Gaar og sagde, at den var ganske forfejlet, og der var ikke en Smule tilbage af den, da det ærede Medlem havde fremsat sine Udregninger. Jeg skrev det ærede Medlems Tal op, og nu kan det ærede Medlem gemme mine Tal, og saa kan vi jo se paa dem, naar der er gaaet et Aar eller to, og se, hvem der har faaet Ret. Jeg er bange for, at det ærede Medlem ikke vil staa op her og sige, at dersom hans Tal ikke skulde slaa til, vil han svare til det, der mangler i de 687 000 Kr., jeg tænker ikke, det ærede Medlem vil tage det Ansvar at svare til det Beløb, der mangler.

Dernæst kritiserede det ærede Medlem den Fordeling, som vilde komme til at foregaa ude omkring i Kommunerne, ved at Kommunens egne Jægere i Tilslutning til Kommunalbestyrelsen administrerede dette Beløb, og sagde, at naar det blev administreret af et Jagtraad, bliver det ikke Københavnere, nej, det blev brave Jægere ude fra Landet, der kom til at administrere det. Ja, det vil jeg jo ogsaa tro, og selv om det ærede Medlem kom med, vilde jeg endda regne, at han var en god og brav Jæger; men det vil alligevel ikke blive det samme, som hvis det er de lokalt kendte, der administrerer, og det vil heller ikke vække den Tilfredshed.

Jeg fastholder, at det, jeg har sagt om det Kortsystem, som man herved indfører, sikkert vil vise sig at være rigtigt. Antallet af de billige Kort vil vokse betydeligt det første Aar og vokse stigende Aar for Aar, efterhaanden som man ser, at man kan benytte disse billige Kort uden at risikere noget; og samtidig vil Antallet af de Kort, som det ærede Medlem mener skal give det store Provenu, dale Aar for Aar. Maaske vil min Beregning ikke passe for det første Aar, men i Løbet af 2—3 Aar vil dette System afgjort være saa hensuldret, at man er fuldstændig ude i en Lovløshed, som vi nødig skulde have herhjemme.

Og hvad vil det saa betyde? Det er for mig det afgørende i denne Forbindelse.

Paa Grund af Agitation og et dygtigt Arbejde fra Dansk Jagtforenings Side er der rundt omkring dannet den ene Jagtforening efter den anden, idet man har animeret de stedlige Jægere dertil, og det er nu i en saadan Gænge, at man kan være sikker paa, at det vil være af overordentlig Betydning, at man støtter det. Derfor har vi fra vor Side maattet gaa imod dette System, som vil bringe os tilbage til de Forhold, vi havde tidligere.

Jeg maa derfor anbefale at stemme imod Lovforslaget.

Ulrich: Jeg vil gerne først sige til det ærede Medlem Hr. Pinholt, som havde faaet den Opfattelse, at jeg, da jeg før havde Ordet, stod heroppe og følte mig som en af Jordens mægtige, at jeg maa gaa ud fra, at det ærede Medlem regner fra sig selv til andre. Et saadant Udslag af Storhedsvanvid forekommer kun hos Folk, der er Fanatikere, og i saa Henseende kan jeg sige mig fri baade paa dette og paa andre Omraader — hvorvidt det ærede Medlem kan sige sig fri er den anden Side af Sagen.

Saa vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, at jeg svarede det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen paa det Spørgsmaal, der var fremkommet om, hvorvidt man kunde kontrolere de Jagtkort, vi har foreslaaet indført. Det samme Spørgsmaal var det ærede Medlem inde paa i Gaar, og da tillod jeg mig i Parentes at bemærke: „i en meget lang og overflødig Tale“. Deri laa ikke nogen Kritik af selve Indholdet i Talen, men deri laa kun det, at det forekom mig, at den Tale skulde have været holdt ved første Behandling og ikke ved anden Behandling. Dersom det ærede Medlem vilde have Indfyldelse paa Jagtlovens Affattelse, maatte han selvsagt fremsætte disse Bemærkninger ved første Behandling, saa man i Udvalget kunde have nydt godt af de forskellige Ting, det ærede Medlem fremsatte. Nu er det muligt — jeg erindrer det ikke —, at det ærede Medlem har fremsat saadanne Udtalelser enten i Fjor ved denne Lovs Behandling eller maaske oven i Købet i Aar, det skal jeg lade være usagt. Men i alle Tilfælde, Talens Indhold i Gaar var et fuldstændigt Udtryk for en hel Bunke Ønsker, som burde have været fremsat paa et Tidspunkt, hvor Udvalget, dersom de mener, der var noget særligt deri, kunde have taget Hensyn til det. Paa dette fremrykkede Tidspunkt maa det ærede Medlem vide, at dette er ganske umuligt.